

СТЕФАН ГЕЧЕВ
ПИЕР ЮНИК
1910-1945

chitanka.info

Още юноша, той се присъединява към току-що създадената група на сюрреалистите (1925). Намираме подписа му под всички документи, издадени от тях, включително и в манифеста „Посред бял ден“, с който групата се обявява за социална революция, присъединява се към ФКП и заклеява онези свои съмишленици, които са отказали да я последват (1927). Юник скъсва със сюрреалистите през 1932 г. след разрива между Брьотон и Арагон. В 1934 г. обнародва единствената си стихосбирка „Театър на безсънните нощи“. Едва през 1973 г. вижда бял свят книга с негови стихотворения, писани по време на войната, под наслов „Изгнанически песни“.

През 1939 г. Пиер Юник е мобилизиран, а през 1940 г. попада в плен у германците. Изпратен е в пленнически лагер в Чехословакия, а в началото на 1945 г. успява да избяга от лагера. Оттук дирите му се губят. Предполага се, че е бил заловен и екзекутиран от хитлеристите.

Трагичната съдба и преждевременната смърт на Юник не са оставили време да се изяви неговият безспорен талант. Бих очертал силуета му с две линии: душевна чистота и смелост.

Противно на някои, макар далеч не всички членове на групата, които са гледали на любовта в доста широки граници, Юник защитава страстно чистата, естествена любов. В дискусия за хомосексуализма, обнародвана в сп. „Сюрреалистична революция“ от 1927 г., младият поет отхвърля смело някои толерантни изказвания на колеги и изразява отвращението си от този извратен вид на сексуални отношения. Той засяга в същата дискусия и темата за разврата и изразява гледището, че развратът убива у човека възможността да обича една жена чисто и истински.

Неговата смелост се появява в много случаи. Това, че макар да се е родил в семейството на едри почтени буржоа, той се присъединява към „хулиганската“ компания на сюрреалистите, е вече акт на голяма смелост от страна на този 15-годишен юноша. Не по-малко смелост се е изисквало от него — пак по подобни причини — да стане член на Френската компартия, толкова повече че творци като Супо, Деснос, Арто по различни причини отказаха да последват Брьотон и съмишлениците му в тази решителна стъпка. Акт на смелост е също, че реализирайки разочарованието си от водачите на движението, той се оттегля от него след разрива между Брьотон и Арагон, без да се откаже обаче от самия сюрреализъм като творчески метод. Пак тази смелост

го е накарала да избяга от пленническият лагер няколко месеца преди освобождението и да тръгне да пресрещне свободата, макар навярно да е знаел, че може да се срещне с „рогатата“ смърт.

Въпреки младежките си разочарования Пиер Юник остава верен на двете идеи — прогреса и сюрреализма. Това личи ясно от стихотворенията, поместени по-долу. Наистина методът му е този на сюрреализма, който нарекохме условно „направляван“, и това сближава поезията му с тази на Арагон, Елюар и Деснос от втората половина на 30-те години. Нека отбележа, че Арагон е посветил едно прекрасно стихотворение на Пиер Юник в стихосбирката си „Музеят Грьовен“ от 1946 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.